

ved den høieste Lønningsfats, som det havde vedtaget ved Sagens 3die Behandling. Han gjorde tillige opmærksom paa, at den nuværende Fyringenieur, som af Alle er erkjendt for at være en meget dygtig og paalidelig Mand, begyndte som Fyringenieur for hele Monarchiet med en Gage af 900 Rd. og nu ved Hjælp af et personligt Tillæg var naaet op til 1,700 Rd. Den ærede Drdsfører meente, at der heri laa et Beviis for, at det af Folkethinget vedtagne Beløb af 1,800 Rd. som Maximumsgage maatte være passende. Jeg skal tillade mig at bemærke, at det for Regjeringen, for vedkommende Minister maa være overordentligt vigtigt at have til denne Post en fuldkommen paalidelig Mand. Der ligger saa vigtige Sager under hans Bestyrelse, og det er saa vigtigt, at Regjeringen kan stole paa hans Udtalelser og hans Beregninger, at man ikke kan være forsigtig nok ved Valget af denne Mand; et mindre heldigt Valg vil kunne paaføre Statskassen Tab og bevirke en mindre god Anbringelse og Bedligholdelse af Fyrene. Naar nu den ærede Drdsfører siger, at vi jo for en meget mindre Gage have faaet en dygtig Mand til denne Post, saa troer jeg ikke, at jeg behøver at henlede den ærede Drdsførers Opmærksomhed paa, at Forholdene væsentlig have forandret sig siden den Tid, da den nuværende Fyringenieur blev ansat i Statens Tjeneste. Gaae vi længere tilbage i Tiden, saa finde vi, at det var en Bestræbelse hos Folk at faae Ansættelse i Statens Tjeneste, og de vare tilfredse med at finde en Ansættelse der med en ringe Gage, idet de deri saae en jevn Sikring for deres Fremtid og havde Udsigt til i deres Alderdom at faae Pension. Det stiller sig nu lykkeligtvis paa en anden Maade, idet den private Industri har udviklet sig anderledes end tidligere, og Folk nu søge at komme i en selvstændig Virksomhed udenfor Statens Tjeneste; men som Følge deraf stille de dygtige Kræfter større Fordringer, og Staten bliver derfor nødt til at give en høiere

Løn, naar den vil sikke sig dygtige Folk til de Poster, som den har at besætte. Dette troer jeg, at man maa lægge Mærke til, naar man skal bestemme Lønningen for Embeder som det, hvorom der her er Spørgsmaal. Jeg kan ikke nægte, at det overhovedet undrer mig, at jeg flere Gange har mødt netop den ærede Drdsfører, hvor der har været Spørgsmaal om Foranstaltninger i Skibsfartens Interesse, som min Modstander; jeg troede netop, at han paa Grund af sin Stillning og sit hele tidligere Liv var ligefrem opfordret til at virke, hvad der stod i hans Magt, for at de Grene, hvorom der her nærmest er Spørgsmaal, og lignende bleve saa fyldestgjørende som mulig besatte og betjente. — Forsaavidt den ærede Drdsfører har meent, at man meget godt kunde blive staaende ved Dagpenge til en Størrelse af 3 Rd. 48 f. om Dagen, og paastod, at det var de samme Dagpenge, som ere bestemte for lignende Stillinger, maa jeg dertil bemærke, at, isald jeg ikke huffer feil, er det i Motiverne udtalt, at man har foretaget Forhøielsen som en Følge af den Lov, der er udkommen om Dagpenge for andre Embedsmænd, og at derefter vilde der, naar man satte Fyringenieuren ind i den Klasse af Embedsmænd, som han rimeligtvis burde henregnes til, tilkomme ham 4 Rd. i Dagpenge. — Fyrskipperne ere efter den forrige Marineministers i Landstinget stillede Uendningsforslag blevne deelte i 2 Lønningsklasser med 650 og 600 Rd. i aarlig Løn og Fyrimestrene i 3 Classer med 500, 450 og 400 Rd. aarlig, medens Folkethinget har bestemt Lønningen for 6 Fyrskipper til 600 Rd. aarlig og for 15 Fyrimestre til 400 Rd. aarlig. Der er nu igjen kun Spørgsmaal om forholdsvis ringe Summer, og det maa jo være en Skjønssag, om man kan faae en paalidelig Mand til at være Fyrskipper for 600 eller for 650 Rd.; men jeg troer, at det høie Thing ikke bør lade ude af Betragtning, at der er betroet værdifulde Fartøier til Fyrskippernes Ledelse og Varetægt, at